

שיעורי חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הררכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מהנכות

פרשת וארא
שנת תשפ"ה

גליון
צ"ב

שיעורים אין חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

א שיינע שטול אין גן עדן

נישט געפערליך ווייל מען קען כאטש פון יעצט אנהייבן טראכטן פון תכלית, א רחמנות איז פאר די מענטשן וואס לעבן אזוי אפ זייער גאנצע לעבן, מען בויט א ביזנעס און מען ארבעט שווער, נאכדעם גייט מען אנוועק פון דער וועלט און עס בלייבט גארנישט איבער פון די גאנצע ארבעט.

אבער א מענטש וואס ארבעט מיט קינדער, איז ווי עס בלייבט איבער... ער גייט אנוועק פון דער וועלט און עס ווארט אים אפ א שיינע גן עדן, ער האט אויפגעבויט אידישע קינדער!

די אלע וואס האבן די מחשבות: **אפֿשׂר וועל איך שטארבן...** זאלן וויסן, דאס איז נישט א זאך וואס איז אפֿשׂר, עס איז זיכער; וואס איז זיין ספק? זיכער גייסטו שטארבן! ענדערש טראכט: **אפֿשׂר וועל איך נישט האבן קיין זכותים אויבן אין הימל,** און הייב טאקע אן טון גוטע זאכן, וועסטו האבן אסאך זכותים.

איך האב געהאט א באפע וואס ווען זי איז געווען אויף דער עלטער האט זי אנגעהויבן צו אטעמען שווער, זי האט געהאט א שרעק פון דעם אז זי גייט שטארבן, אירע קינדער און אלע 'פותר' חלומות' זענען געקומען איר באראיגן, מען האט איר געזאגט: **"באבי, דו וועסט זיין געזונט און שטארק און דערלעבן משיח"**, אבער עס איז נישט אריין אין אירע אויערן, ווייל זי האט געפילט ווי זי גייט יא אנוועקגיין פון דער וועלט, ווען איך בין געקומען צו איר פלעג איך איר זאגן: **"באבי, דו דארפסט נישט מורא האבן פון שטארבן, עס ווארט דיר א שיינע שטול אין גן עדן!"** ווען איך פלעג איר דאס זאגן האבן אירע אויגן אויפגעשיינט, ווייל ווי אזוי קענסטו מיר זאגן אז איך גיי נישט שטארבן? יעדער דארף דאך שטארבן!

עס איז נישטא קיין שום ספק אויב א מענטש גייט שטארבן, עס איז הונדערט פראצענט ריכטיג אז מען דארף שטארבן, אבער משיח וועט דאך קומען, דאס איז אויך

גארנישט אנדערש טון וועגן זיין גוט ווארט, ווייל אויב גייסטו מיר באלד גארנישט זאגן, אדער דו גייסט מיר זאגן א שלעכט ווארט, וועל איך נאך ווערן צעבראכן; איך טו וואס איז ריכטיג, און אז איינער זאגט מיר א גוט ווארט, טראכט איך: 'ענער איז א וואוילער מענטש', און ווען איינער זאגט מיר א שלעכט ווארט, טראכט איך: 'נעבעך פאר יענעם', אבער פערזענליך נעם איך גארנישט אן.

איך זאג עס פאר ענק, ווייל א מלמד טראכט: 'איך ארבעט אזוי שווער, קיינער ווייסט נישט ווי שווער איך ארבעט, און מען האט נאר טענות אויף מיר', בעט איך ענק, נעמט עס נישט פערזענליך, אדרבה, אויב יענער רעדט צו די זאך, איז עס א מחנה, זאל ער מיר זאגן נאך זאכן וואס איך זאל זיך פאררעכטן, און אויב איז ער נישט קיין מחנה, נאר סתם איינער וואס ווייסט נישט וואס צו זאגן, איז גארנישט, איך הער יענעם אויס און איך גיי ווייטער מיין וועג.

א שיינע שטול אין גן עדן

עפֿץ זאלטס דאנקען דעם אייבערשטן אז ענקער כח גייט פאר גוטע זאכן; עס איז דאך אזא רחמנות אויף מענטשן וואס ארבעטן ביטער שווער און עס בלייבט גארנישט פון זייער ארבעט.

מען קען זען מענטשן זענען לייגן אריין זייער גאנצע קאפ און מח אין א ביזנעס זייער גאנצע לעבן, און צומאל פאסיט אז עס פלאצט אויס א פייער און עס ווערט אפגעברענט די גאנצע ביזנעס, ווען איך הער אזא נייעס אז א ביזנעס האט אפגעברענט טראכט צו מיר: 'עס איז דאך אזא רחמנות פאר מענטשן וואס שטייען און ארבעטן, זיי קומען נישט אהיים, זיי האבן נישט קיין צייט פאר די קינדער, ווייל מען דארף דאך ערלעדיגן זאכן, מען דארף דאך בויען די ביזנעס, און פלוצלינג קען פאסירן אז עס בלייבט גארנישט פון די גאנצע ביזנעס'. באמת איז דאס נאך אויך

מיט'ן אייבערשטן'ס הילף ברענגען מיר איך דעם צווייטן חלק פונעם שיעור וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן פאר מחנכים, פרשת בראשית שנת תשפ"ד לפֿרט קטן, אין וויליאמסבורג יע"א

נעם עס נישט פערזענליך

א מלמד דארף אזויפיל חיזוק אצוגיין מיט די הייליגע ארבעט, ווייל ער ארבעט אזוי שווער און ער שפירט אז 'קיינער אפרישייעט (שעצט) נישט מיין ארבעט, קיינער ווייסט נישט וואס איך טוט דא, איך פיל יעדע רגע ווי איך וויל ארויסלויפן פון פתה, איך רעד צו די פיר ווענט, און קיינער הערט מיר נישט אויס...

אבער פארוואס זאלסטו האבן אזעלכע מחשבות אז 'קיינער שעצט נישט מיין ארבעט?' פון וועם ערווארטסטו שעצונג?

ווען איך האב געעפנט די ישיבה האב איך געהאט זייער אסאך מחלקות, האב איך זיך דעמאלט גענאמט (פארטייבט), אזוי ווי ווען א דענטיסט (צײן דאקטער) וויל ארויסשלעפן א צײן, געבט ער פארדעם א נידל (אן איינשפריץ) צו פארטייבן די נערוען מען זאל נישט שפירן קיין ווייטאג, אזוי האב איך זיך גענאמט אז עס זאל מיר נישט אנגיין וואס מענטשן זאגן אויף מיר. שפעטער האט זיך אנגעהויבן א פארקערטע מעשה, מענטשן האבן אנגעהויבן מיר אפצושטעלן און אויסרומען: **"וואו, דער ראש ישיבה טוט אויף!"** האב איך זיך זיך נאכאמאל גענאמט, איך האב עס נישט אריינגענומען אין מיר פערזענליך, ווייל איך האב געטראכט: 'אויב איך וועל נתפעל ווערן פון א גוט ווארט, וועל איך אויך ווערן צעבראכן ווען איינער וועט מיר געבן א שלעכט ווארט'.

ווען איינער געבט מיר היינט א גוט ווארט, טראכט איך צו זיך: 'וואו, יענער איז א וואוילער מענטש', אבער איך גיי יעצט

עס איז מיין קינד

געבן צו הערן, און איהן האף אז די מנהלים סיי פון שטעטל, סיי פון ארץ ישראל, און אזוי אויך וואו עס איז דא א מנהל וואס וויל צוזאמנעמען זיינע מלמדים, וועלן נעמען דעם שיינעם שיעור - וואס איהן געב מיטן אייבערשטנס הילף בהתקשרות לכל הצדיקים ולרבנו נחמן בן פיגא, ולרבנו מוהרא"ש - און עס געבן צו הערן פאר די מלמדים. ובגשם השם נעשה ונצליח.

ביי די שיעורים וועל איהן פרובירן צו רעדן פון נקודות וואס איהן פארלאנג פון די מלמדים, און איהן האף אז איינער זאל עס צוזאמשטעלן און מאכן פון דעם א שיינע ספר, מען זאל עס קענען לערנען און זיך אויפפרישן.

טראכט: דאס איז מיין קינד!

טייערע מלמדים, ובפרטיות די מלמדים פון תלמוד תורה היכל הקודש; איהן וועל אנהייבן מיט א שיינן ווארט וואס איהן האב געהערט פון מוהרא"ש, איהן האב עס שוין אסאך מאל געזאגט פאר מלמדים, אבער איהן וויל עס יעצט נאכאמאל זאגן און רעדן צו ענק הארציגע דיבורים.

די הייליגע חכמים זאגן אונז (סנהדרין יט): "כל המלמד בן חבירו תורה, מעלה עליו הכתוב כאילו ילדו", ווער עס לערנט תורה מיט א צווייטנס קינד, איז אזוי ווי ער האט געבוירן דעם קינד.

בפשטות לערנט מען פשט אז די הייליגע חכמים געבן אונז א גלעט, זאלסט וויסן זיינע תלמידים זענען דייער קינדער, דו האסט געבוירן טויזנטער קינדער, ווען דו גייסט אנוועק פון דער וועלט לאזטו איבער טויזנטער דורות.

אבער מוהרא"ש איז אונז מגלה אז עס ליגט דא עפעס טיפערס, דאס איז נישט נאר א גלעט, דאס איז א שטיקל פארלאנג; די הייליגע חכמים זאגן אונז: "כל המלמד בן חבירו תורה", ווען דו לערנסט תורה מיט א צווייטנס קינד, זאלסטו טראכטן "כאילו ילדו", דאס איז מיין קינד. דער אייבערשטער האט באשאפן די וועלט מיט א נאטור אז ס'תם אבא מרחם על ברא' (עין סנהדרין ע"ב. וברש"י דבור המתחיל אב הבא על הבן), א טאטע האט רחמנות אויף זיין קינד; ווען א קינד קומט אהיים דערצייילן: "מיין רבי האט מיה נישט ליב", וועט דער טאטע וויינען צום אייבערשטן: אוי טאטע, הייליגער באשעפער, וואס קען איה טון די מלמדים זאלן ליב האבן מייע קינדער, און אויב וועט דער טאטע הערן אז זיין זונס מלמד האט היינט געגעבן א ציפ פאר זיין קינד, אדער דאס קינד וועט דערצייילן: "מיין רבי האט מיה נישט געגעבן א חברותא", ווען איה בעט צו גיין אין בית הכסא זאגט מיה מיין רבי: לייג אראפ דיין האנט", - וועט אים די בלוט שפריצן אין מוח, עס וועט זיך אנצינדן אין אים א פייער פון פעס אויפן מלמד, און אה און וויי דער טאטע זאל טרעפן דער מלמד, עס קען זיין ער זאל אים

אויב מען האט זייער שטארק ליב די ארבעט, אויב מען האט נישט אזוי שטארק ליב די סארט ארבעט, זאל מען גיין זוכן אן אנדערע ארבעט. און די לערערניס וואס האבן נישט אזוי שטארק ליב זייער ארבעט, קענען גיין ארבעטן צו פארקויפן טיכלעך א גאנץ לעבן; ווען א פרוי קומט ארויף אויבן אין הימל, פרגעט מען איר: "וואס האסטו געטון אין דיין לעבן?" אז זי וועט ענטפערן: "איה האב געברענגט פרנסה פאר מייע קינדער", וועט מען איר זאגן: "זייער שיינ אז דו האסט געברענגט פרנסה פאר זיינע קינדער, אבער פארוואס האסטו אריינגעלייגט אזויפיל כח אין די ארבעט? עס איז דאך גארנישט געבליבן דערפון?!" אבער אז מען לערנט תורה מיט אידישע קינדער בלייבט דער ארבעט אויף אייביג, די זכותים וואס מען האט אויפגעטון באגלייטן דעם מענטש אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

דער אייבערשטער זאל ענק בענטשן עטץ זאלטס האבן כח, אסאך הצלחה און סיייעתא דשמאי, אמן.

...

עס איז מיין קינד

מיטן אייבערשטנס הילף ברענגען מיר אייך דעם ערשטן חלק פון א שיעור וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן פאר מחנכים, פרשת נח שנת תשפ"ד לפרט קטן.

ברוכים הבאים בשם ה' ברכנוכם מבית ה'. שלום עליכם מייע טייערע ליבע מלמדים, מחנכים, און אלע וואס העלפן אין חדר אריינגערעכנט דער מענעדזשער און פאס דרייווערס.

געלויבט דער אייבערשטער אז ער געבט מיר די זכיה צו קענען מחזק זיין און מחיה זיין מלמדים און מחנכים.

איהן האף מיטן אייבערשטנס הילף אז איהן וועל האבן כח ארויסצוקומען מזמן לזמן אין שטעטל, אבער ווען איהן קום ארויס אין שטעטל האב איהן זייער אסאך זאכן וואס איהן דארף ערלעדיגן און איהן קען נישט אנקומען צו אלעס, יעדער וויל איהן זאל קומען קלאפן א מזוזה ביי אים, איהן דארף גיין באזוכן אין כולל און אין בית המדרש רעדן צו אינגעלייט, פארפעלקער ווילן זיך דורכצורעדן איבער שלום בית, און איהן דארף גיין צו די נייע 'ישיבה קטנה' וואס מיר האבן יעצט געעפנט אין שטעטל, ווייל דאס איז יעצט דער זאך אין וואס איהן אינגוועסטיר צייט און כח; עס זעט מיר נישט אויס אז איהן וועל האבן די צייט צו קומען צו די חדר, וועל איהן ענק איין מאל א וואך אדער איין מאל אין צוויי וואכן בלי נדר אנגרייטן א שיעור ביי מיר אין אפיס, מען וועט עס רעקארדירן און ענק עס

הונדערט פראצענט ריכטיג, אוןדאי גייט משיח קומען, עס איז נישטא קיין שום ספק אין דעם אז משיח וועט קומען, אבער אפילו ווען משיח וועט שוין דא זיין וועט מען נאכאלץ דארפן שטארבן, יעדער וועט מוזן אנוועק גיין פון דער וועלט (עין חיי מוה"ר סימן ערה), און די אלע וואס האבן געטון מיט אידישע קינדער וועט זיי אפנוארטן גרויסע זכותים. איהן האב אויסגעלערנט קינדער מאכן ברכות, איהן האב אויסגעלערנט קינדער אמונה, איהן האב אויסגעלערנט קינדער צניעות, איהן האב אויסגעלערנט קינדער כיבוד אב ואם, - די אלע זכותים וועלן ארויפגיין אויף מיין אקאונט (חשבון)!

אין שטעטל האבן מיר א מלמד וואס זיין זיידע איז געווען א מלמד פאר לאנגע יארן, (ער האט ביי אונז אין די מוסד אייניקלעך), ווען ער איז אנוועק פון דער וועלט האט ער איבערגעלאזט איבער 'צען טויזנט תלמידים' וואס ער האט געלערנט מיט זיי אמונה, קושן די מזוזה, ימים טובים און פרשת השבוע, - די זכותים בלייבן אויף אייביג!

פרשיות פון אמונה

איהן וויל מען זאל איבערגעבן פאר די לערערניס, אז מען לערנט טאקע נישט אין בית פיגא 'חומש רש"', אבער די ערשטע זעכצן זיגען סדרות, פון פרשת בראשית ביז פרשת משפטים, דארף מען איהן לערנען מיט מיידלעך, [געווענליך קומט נישט אויס צו לערנען 'פרשת בראשית' מיט קינדער, ווייל עס איז נאר דא ווייניג טעג צווישן שמחת תורה און שבת בראשית, אבער היי יאר (שנת תשפ"ד) האבן מיר אן אויסנאם, שמחת תורה איז זונטאג, האט מען א גאנצע וואך צו לערנען פרשת בראשית].

פון 'פרשת בראשית' ביז 'פרשת משפטים' לערנט מען פון אמונה, און פון דעם דארף מען רעדן און רעדן, נאכאמאל אמונה און נאכאמאל אמונה; לייגט אריין אין די קינדער אז דער אייבערשטער האט באשאפן די וועלט, און וואס עס געשעט אויב מען פאלגט דעם אייבערשטן און וואס עס געשעט חס ושלום אויב מען פאלגט נישט דעם אייבערשטן. גרייטס ענק אן צו דערצייילן די פרשה פאר די קינדער מיט טעם, עס איז דאך אזוי שיינ דאס צו לערנען מיט קינדער.

דער ערשטער תנאי צו הצלחה

געדענקט וואס מיר האבן היינט גערעדט ביים שיעור, ווייל איהן נעם זיך אויס מיט אלע מלמדים און לערערניס אז מען קען ארבעטן דא נאר אויב מען פאלגט די זאכן וואס מען רעדט ביים שיעור.

מען קען נאר זיין א מלמד אדער א לערערין

גיין און איר קען נישט מוחליט זיין, איר האב אים שוין צוגעזאגט אסאך גוטע זאכן אויב ער וועט גיין אין מקוה, אבער דערווייל האט גארנישט געארבעט. איר ווייס אז איר האב נישט גוט געטון, איר האב געקענט טון בעסער, אבער איר וויל דאס פאררעכטן, וויאזוי זאל איר דאס פאררעכטן?

יישר כח פאר אלעם
תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת שלח, כ"ג סיון, שנת תשפ"א לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איר האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער עיקר וואס עלטערן דארפן זיך פארלייגן ביי חינוך הבנים והבנות - איז אויסלענען די קינדער אז מען מוז פאלגן טאטע מאמע, דאס איז דער יסוד ביי חינוך, דאס דארף מען טון ווען די קינדער זענען נאך גאר קליין, ביי צוויי יאר, דריי יאר אלט - ביז די קינדער לערנען זיך אויס צו פאלגן די עלטערן.

רוב עלטערן ווייסן דאס נישט; מען טראכט נישט, אדער מען ווייסט נישט, אדער האט מען נישט קיין כח, מען לאזט די קינדער טון וואס זיי ווילן, די קינדער וואקסן אויף אן דרך ארץ און שפעטער ווען זיי ווערן עלטער קומט ארויס די חוצפה זייער שטארק, דעמאלט איז שוין צו שפעט, דעמאלט קען מען זיי שוין שווער בייגן צום גוטן.

יא מקוה, נישט מקוה - נישט דאס איז דיין פראבלעם; מען קען זאגן אז מען דארף גיין אין מקוה און מען קען זאגן אז עס איז נישט געפערליך אז דער קינד וויל נישט גיין, נישט דאס איז דער פראבלעם, דיין פראבלעם איז אז דייןע קינדער דארפן וואקסן געזונט, זיי דארפן וויסן אז א טאטע מאמע זאגן יא איז יא און אז טאטע מאמע זאגן גיין איז גיין, מען קען נישט זאגן פארקערט.

בעט דעם אייבערשטן דו זאלסט וויסן ווי אזוי צו רעדן צו דייןע קינדער, ווי אזוי זיי מתנהג זיין, ווי אזוי זיי פרייליך מאכן; מיט

תפלה וועסטו זוכה זיין צו ערליכע קינדער, ערליכע אייניקלעך, עס וועלן זיך ציען שיינע דורות פון דיר.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...
(קונטרס עצתו אמונה פרשת קרח תשפ"א)

וואס טוט מען ווען דאס קינד וויינט אסאך ביינאכט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מיין טאכטער, דריי יאר אלט וועקט זיך אויף כמעט יעדע נאכט און וויינט גאר אסאך, ביז מען קען איר ענדליך בארואיגן זי זאל צוריק איינשלאפן ביז אינדערפרי, און דאס איז זייער שווער אויפצושטיין יעדע נאכט נאכאמאל. ווי אזוי קען איר איר העלפן שלאפן געהעריג די גאנצע נאכט?

אויך האב איר ברוך השם א קינד פון א האלב יאר אלט, איר האב אים זייער ליב, די שאלה איז אויב לויטן רבין טאר איר אים נישט קושן, נאר זיך מער דערווייטערן פון אים?

יישר כח
תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת צו, ט' ניסן, שנת תשפ"א לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איר האב ערהאלטן דיין בריוו.

אז דיין קינד וועקט זיך אויף ביינאכט און וויינט - זאלסטו מיט וויינען מיטן קינד צום אייבערשטן. ברסלביע חסידים ווילן דאך מקנים זיין וואס דער רבי זאגט, מען זאל זאגן ביינאכט תיקון חצות; ווען די קינדער וועקן זיך אויף אינמיטן די נאכט, קען מען דעמאלט מתפלל זיין פאר זיך און פאר די קינדער.

מזהרא"ש פלעגט זאגן א סגולה פאר בעלי

בתים ווען זיי שטייען אין געשעפט און קיינער קומט נישט אריין איינקויפן, אז מען זאל נעמען א ספר, א משניות וכדומה אין אנהייבן לערנען - וועט דער סמ"ך מ"ם זיכער מאכן עס זאלן קומען מענטשן איינקויפן, אבי מען זאל נישט לערנען. דאס זעלבע זאג איר דיר, אז דיין קינד וועקט זיך אויף ביינאכט, עס וויינט און וויל נישט צוריקגיין שלאפן - זאלסטו אנהייבן מיט צו וויינען צום אייבערשטן, בעטן פאר אידישע קינדער זאלן נישט האבן קיין צרות; בעט משיח זאל שוין קומען און אונז צוריק ברענגען צום אייבערשטן - וועט דיין קינד שנעל איינשלאפן, אבי דו זאלסט שוין אויף צוריק גיין שלאפן.

בנוגע קישן קינדער; דער רבי האט טאקע געזאגט: "א קינד קישט מען נישט, און א קינד שלאגט מען נישט"; אבער דאס מיינט מען נישט קליינע קינדער, דאס מיינט מען ווען די קינדער וואקסן אונטער, דעמאלט איז נישט פדאי מען זאל צערטלן די קינדער; ווייל ווי מער מען איז צוגעקלעבט צום קינד און מען צערטלט אים, שלאגט מען דאס קינד ווען עס איז לעבעדיג און שפרינגעדיג.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...
(קונטרס עצתו אמונה פרשת שמיני תשפ"א)

חינוך אפטיילונג

אויף קול ברסלב

צו הערן אלע שיעורים אויף חינוך

פון דער ראש ישיבה שליט"א

אויף קול ברסלב

דרוקט: 1-2-4-2

- שמעו ותחי נפשכם -

צו באקומען וועבסליד דעם גליון, ביטע שרייבט צו: jhbul1234@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון חיזוק (פרוייען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל / 0797040069 / ענגלאנד / 03303502363 / קאנאדא / 438-320-9090
חיזוק יומי אימעיל / chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידיזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך
212-444-9191 / 845-351-0910
ארץ ישראל / 0797040066 / ענגלאנד / 03303502361 / קאנאדא / 4383008080
בעלגיע / 3235003461 / ארגענטינע / 11552354370